

UPDATE Kennisbank Diversiteit en Emancipatie (IDEM Stedelijk expertisecentrum voor inclusie, discriminatie en (lhbtiq+) emancipatie) – oktober 2024

TITEL: Lager op de ladder, zwaarder gestraft: Klassenjustitie in Nederland

AUTEUR(S): Burgh, R. van der

Heilbron, B.

Kootstra, T.

UITGAVE: Amsterdam : Investico, 2024

SAMENVATTING: Artikel dat verslag doet van een onderzoek naar klassenjustitie in Nederland.

Onderzoek is verricht door onderzoeksplatform Investico samen met 'NOS op 3' en mede voor 'De Groene Amsterdammer' op basis van nieuwe data van het CBS hoe groot de verschillen in straftoemeting zijn tussen verdachten met een hoge en een lage sociale status. Onderzocht zijn 1.2 miljoen beslissingen die het Openbaar Ministerie nam, ruim vijfhonderdduizend uitspraken van de rechter en meer dan tweehonderdduizend opgelegde gevangenisstraffen, tussen 2013 en 2022. Voorts is enquête gehouden onder rechters, officieren van justitie en strafrechtadvocaten. Klassenjustitie werd op deze manier niet eerder onderzocht. Naar voren komt: Voor hetzelfde misdrijf kom je er als laagopgeleide verdachte met een migratieachtergrond in het strafrecht slechter vanaf dan hoogopgeleiden zonder migratieachtergrond: het Openbaar Ministerie (OM) gaat vaker over tot vervolging, de rechter verklaart je vaker schuldig en stuurt je vaker naar de gevangenis. Voorts blijkt: ben je een laagopgeleide verdachte en heb je daarnaast ook een migratieachtergrond dan is de kans dat je in de gevangenis belandt één op vier. Word je verdacht van een misdrijf en ben je hoogopgeleid en heb je geen migratieachtergrond, dan is de kans dat je in de cel belandt één op twaalf. Dit verschil zie je wanneer je kijkt naar alle delicten samen. Hetzelfde patroon is zichtbaar bij vijftien afzonderlijke delicten die wij onderzochten. Als vmbo-geschoolde verdachte met een migratieachtergrond heb je bij een verdenking van mishandeling drie en een halve keer zoveel kans op gevangenisstraf dan wanneer je een hbo- of universitaire opleiding hebt gedaan en geen migratieachtergrond hebt. Voor rijden onder invloed is die kans ruim drie keer zo groot. En als je verdacht wordt van 'eenvoudige diefstal', zoals winkeldiefstal of zakkenrollerij, is die kans ruim twee en halve keer zo groot. Zelfs bij een verdenking van moord en doodslag is de kans bijna anderhalf keer zo groot om in de gevangenis te belanden. De cijfers geven een inzicht in de uitkomst van beslissingen van OM en rechters, maar ze laten niet zien wat de redenen zijn wáárom mensen met een lage status harder gestraft worden. De oorzaak van de grote verschillen is niet af te leiden uit de cijfers. Zo is het niet bekend of sommige verdachten al eerder zijn veroordeeld voor hetzelfde misdrijf, een van de strafverzwarende factoren waar rechters naar kijken. Uit interviews met officieren van justitie en rechters blijkt hoe het kan dat verdachten uit een 'goed milieu' er in het strafrecht beter vanaf komen. Zo heerst bij een deel van de rechters de expliciete overtuiging dat wanneer je 'hoger' op de maatschappelijke ladder staat, je meer te verliezen hebt en daardoor een lagere straf verdient. En dat gevangenisstraf voor mensen onderaan de ladder minder ingrijpend is en zij dus een hogere straf kunnen krijgen. 'Iemand die niks heeft, neem je dus ook niet zoveel af', zegt een rechter.

LINK WEBSITE INVESTICO: : <https://www.platform-investico.nl/onderzoeken/klassenjustitie-in-nederland>

METHODE: <https://www.platform-investico.nl/media/pages/onderzoeken/klassenjustitie-in-nederland/3b61abd55a-1728462430/verantwoording-onderzoek-klassenjustitie.pdf>

Groene Amsterdammer: <https://www.groene.nl/artikel/hoger-op-de-ladder-lagere-straf>

NOS: <https://nos.nl/op3/artikel/2540117-vergelijkbaar-misdrijf-andere-straf-wat-er-allemaal-meespeelt-in-de-rechtbank>

CBUS maatwerk: <https://www.cbs.nl/nl-nl/maatwerk/2024/30/vervolging-en-berechting-misdrijven-2001-2022>

TREFWOORDEN: Discriminatie

Justitie

Politie-optreden

Openbaar Ministerie

Rechtspraak

Strafrecht

Etnische minderheden

CODE: 361.24

TITEL: Onbenut talent: Onderzoek naar mogelijkheden voor vluchtelingen tot waardevol werk in Nederland

AUTEUR(S): Dijk, D. van

UITGAVE: Rotterdam : Hogeschool Rotterdam Uitgeverij, 2024

SAMENVATTING: Dit onderzoek verkent hoe mogelijkheden voor vluchtelingen in Nederland om waardevol werk te vinden vergroot kunnen worden. Het richt zich op hun professionele aspiraties, de middelen waarover zij beschikken, en de belemmeringen die zij ervaren. Hoewel werk essentieel is voor integratie en welzijn, werken vluchtelingen vaak onder hun niveau en in onzekere omstandigheden, of werken zij helemaal niet. Dit onderzoek geeft inzicht in wat waardevol werk voor vluchtelingen betekent en hoe zij kunnen worden ondersteund om dit te bereiken. Voor dit kwalitatieve onderzoek werden 41 mensen geïnterviewd in twee deelstudies. In deelstudie 1 zijn oud-vluchtelingen, dat wil zeggen mensen die langer dan 10 jaar in Nederland zijn, ondervraagd. Met hen is teruggekeken naar wat hun het meest geholpen heeft in de integratie in de arbeidsmarkt en om hun loopbaan vorm te geven. In de tweede deelstudie zaten vluchtelingen die minder dan vijf jaar geleden naar Nederland kwamen en deelnamen aan een leerwerktraject bij de Rotterdam Academy (RAC), de Associate Degree-opleider van Hogeschool Rotterdam. In de tweede deelstudie werden 20 deelnemers geïnterviewd die ingeschreven stonden voor de studie jaren 2018-2019 en 2019-2020 in een leerwerktraject gericht op techniek voor statushouders. Een van de belangrijkste conclusies van het onderzoek is dat vluchtelingen vaak te maken hebben met beperkte mogelijkheden om werk of studie te kiezen dat echt bij hun talenten en aspiraties past. In een AZC volgen vluchtelingen een taalcursus, terwijl ze wachten op een formele status. Daarna verhuizen ze naar een andere gemeente, waar ze een bepaald traject moeten volgen. Dat sluit niet altijd aan bij hun behoeften of kennis en vaardigheden. Een diploma uit het buitenland wordt hier vaak minder gewaardeerd en als je een taalachterstand hebt, dan word je niet als gelijke gezien. Die twee factoren bemoeilijken het om werk te vinden op je eigen niveau. Vooral in sectoren waar er tekorten zijn, zie je werkgevers die openstaan voor het aannemen van mensen die de taal niet perfect spreken of dingen moeten leren. Maar het blijkt dat werkgevers niet altijd toegerust zijn op het ontvangen van nieuwkomers. In sommige gevallen is

er sprake van discriminatie op de werkvloer. De huidige plannen van het kabinet om een asielcrisis uit te roepen, versterken een klimaat van onzekerheid en negatieve sentimenten rondom vluchtelingen. Dit beïnvloedt direct hoe welkom zij zich voelen en of ze de moed hebben om hun aspiraties na te streven. Deze ervaringen hebben ook gevolgen voor de mentale gezondheid: Diana spreekt mensen met gezondheidsklachten en burn-out-verschijnselen. Er worden ook succesfactoren gesignaleerd, zowel in de groep die hier langer is als van deelnemers uit het leerwerktraject van de RAc. De aspiraties van mensen groeien zodra ze een eerlijke kans krijgen bij een werkgever of in hun opleiding. Als ze bijvoorbeeld positieve feedback en complimenten krijgen of hoge cijfers halen in hun studie. Mensen die er mogen zijn durven hun doelen hoger te stellen en te dromen van meer mogelijkheden.

LINK: https://proxy.swift.surfsara.nl/live/objectstore/f1ea9e0b-a23f-4500-9ac0-70e0baa33e65/Dijk-Onbenut-talent.pdf?X-Amz-Content-Sha256=UNSIGNED-PAYLOAD&X-Amz-Algorithm=AWS4-HMAC-SHA256&X-Amz-Credential=8ea577ad65394dfeb2d62886e3056a36/20241029/NL/s3/aws4_request&X-Amz-Date=20241029T124431Z&X-Amz-SignedHeaders=host&X-Amz-Expires=3600&X-Amz-Signature=9c693d08dc09ce5ceea4a16497c051056df551aa8a01078fbf58255cd6197625

TREFWOORDEN: Vluchtelingen

Asielprocedure

Arbeid - Werkgelegenheid

Gezondheidszorg

Maatschappelijke positie

Inburgering

Werkgelegenheidsbevordering

Etnische minderheden

Discriminatie

CODE: 162.24

TITEL: Op of onder radar: Huidige aanpak van de politie van anti-lhbtqia+ geweld, borging en verbeteringen

AUTEUR(S): Jak, L.

Kleef, N. van

Broekroelofs, R.

UITGAVE: Utrecht : Movisie, 2024

SAMENVATTING: Onderzoek dat probeert te achterhalen hoe de aanpak van geweld tegen lhbtqia+ personen is geborgd binnen de politie en wat er in deze aanpak kan worden verbeterd. Er is hierbij speciale aandacht uitgegaan naar 'Roze in Blauw' (het politienetwerk voor lhbtqia+-gemeenschap). Concreet is de huidige Nederlandse aanpak in kaart gebracht met de bijbehorende succes- en faalfactoren. Daarnaast is er in de literatuur gekeken naar wat er bekend is over 'wat werkt' in de aanpak van geweld tegen lhbtqia+ personen. Het onderzoek geeft antwoord op twee hoofdvragen, waarbij hoofdvraag A gericht is op de huidige aanpak en hoofdvraag B gericht is op de ervaring met deze aanpak door de lhbtqia+ gemeenschap :Hoofdvraag A: Hoe is de aanpak van lhbtqia+ vijandig geweld binnen de Nationale Politie geborgd (met specifieke aandacht voor Roze in Blauw) en wat zijn hierin aandachtspunten ter verbetering Dit onderzoek is uitgevoerd met verschillende methoden. Een documentenanalyse en een literatuuronderzoek naar over hoe politieorganisaties in Nederland en Europa te werk gaan als het specifiek om anti-lhbtqia+ geweld gaat. Interviews met in totaal 12 politiemedewerkers gesproken met verschillende functies en uit verschillende eenheden. Drie

focusgroepen met lhbtqi+ personen. Hoofdstuk 1 bevat de documentenanalyse, waarbij gekeken is naar interne documenten van de politie en naar online beschikbare bronnen en literatuur met betrekking tot politie, de aanpak anti-lhbtqi+ geweld en medewerkersnetwerken, zoals Roze in Blauw. In hoofdstuk 2 worden de resultaten besproken van de diepte-interviews met politiemedewerkers. Hierbij worden ook aanbevelingen genoemd voor verbetering. Met hoofdstuk 1 en 2 samen wordt hoofdvraag beantwoord. In hoofdstuk 3 wordt beschreven de resultaten van de focusgroepen met politiemedewerkers en lhbtqi+ personen, ook hier worden aanbevelingen besproken voor verbetering. Uit het onderzoek volgt dat politiemedewerkers het beeld hebben dat er weinig of geen beleid is met betrekking tot de aanpak van anti-lhbtqi+ geweld door de politie, of dat zij hier in ieder geval niet van op de hoogte zijn. Er zijn grote verschillen in aanpak tussen politie-eenheden en er bestaan verschillende ideeën over de noodzaak van specifiek beleid voor de aanpak van lhbtqi+ vijandigheid, met ook expliciete weerstand. Volgens de meeste geïnterviewde politiemedewerkers is er wel voldoende kennis aanwezig met betrekking tot lhbtqi+, maar is die kennis onvoldoende verspreid in de organisatie. Verder zijn politiemedewerkers van mening dat iedere politiemedewerker een bepaald niveau aan basiskennis moet hebben, dit ontbreekt nu nog volgens hen. Het handhaven van de rechtsorde en de openbare orde wordt gezien als de primaire taak van de politie. Als het gaat om geweld tegen lhbtqi+ personen is opsporing en onderzoek volgens respondenten de taak van de politie. De meeste respondenten zien ook een rol voor de politie in de preventie van dit geweld. Volgens respondenten ligt de verantwoordelijkheid voor beleid bij de korpsleiding en zou er vanuit hen nationaal beleid gemaakt moeten worden op dit thema. Bij lhbtqi+ respondenten bestaat het beeld dat de aanpak van anti-lhbtqi+ geweld weinig prioriteit heeft bij de politie, dat de politie verschillende groepen mensen ongelijk behandelt en er niet voor iedereen is en dat de politie wel behulpzaam kan zijn, maar soms onwetend is. Ze ervaren dat de politie soms behulpzaam is maar vaak ook onwetend, volgens hen is dit sterk afhankelijk van de medewerker die je treft. De verwachting die respondenten hebben is dat iedere politiemedewerker in staat is om op een sensitieve manier een lhbtqi+ gerelateerde zaak af te handelen. Hierbij zou het niet uit moeten maken of iemand van Roze in Blauw is. Voor respondenten is het belangrijk dat zij zich gehoord voelen en het gevoel hebben dat zij serieus genomen worden. Hierbij is de sensitiviteit vanuit de politie van belang, evenals de manier van bejegening. Hoewel respondenten waardering tonen voor de intenties van Roze in Blauw, uiten ze ook zorgen over de daadwerkelijke impact ervan. Ze merken op dat Roze in Blauw niet altijd effectief is of kan zijn, met name door een gebrek aan slagkracht en gebrek aan borging in de politieorganisatie. Dit onderzoek sluit af met aanbevelingen. Bij de aanbevelingen maken we een onderscheid tussen aanbevelingen voor de politie in het algemeen en aanbevelingen die betrekking hebben op Roze in Blauw. Overkoepelend geldt dat het waardevol is om te kijken wat er op dit moment al is en te kijken hoe dit geoptimaliseerd kan worden. Verder is capaciteit een belangrijke factor, het is een voorwaarde dat deze vergroot wordt voor veel aanbevelingen vanuit de respondenten. Hier wordt al deels aan gewerkt in een aankomende interne regeling, waarbij (meer) uren worden gereserveerd voor onder andere Roze in Blauw en het Netwerk Divers Vakmanschap.

LINK: <https://www.movisie.nl/sites/movisie.nl/files/2024-10/Aanpak-politie-van-anti-lhbtqi+-geweld.pdf>

FACTSHEET: <https://www.movisie.nl/sites/movisie.nl/files/2024-10/Factsheet-anti-lhbtqi+-geweld-aanpak-politie.pdf>

TREFWOORDEN: Biseksualiteit
Homoseksualiteit
Antidiscriminatiebeleid
Transseksualiteit
Emancipatie
Politie-dienst
Politie-optreden
Discriminatiebestrijding
Discriminatie
Mannen
CODE: 361.24

TITEL: Afwegingskader polarisatie : Online tool om gepolariseerde situaties te duiden en te beoordelen

UITGAVE: Utrecht : Kennisplatform Integratie & Samenleving (KIS), 2024

SAMENVATTING: Met deze tool kun jij, samen met collega's aan de slag om (dreigend) gepolariseerde situaties uniform te duiden en te beoordelen. Dat is nodig om daarna beter te kunnen bepalen hoe te handelen. En om dit te verantwoorden. Ook is het een goede basis om het gesprek over een dreigend gepolariseerde situatie gestructureerd te voeren met collega's en (keten)partners. Het afwegingskader omvat:

1. Een online tool.
2. Gebruikershandleiding.
3. Een format voor het beschrijven van een eigen casus.
4. Een aantal uitgewerkte casussen die laten zien hoe de tool werkt en hoe je na het doorlopen van de tool met de uitslag aan de slag kunt.
5. Een uitleg van de fasen van polarisatie aan de hand van voorbeelden.
6. Overzicht van kennisbronnen die je kunt gebruiken bij het bepalen van je acties.
7. Een korte vragenlijst voor het geven van feedback.

LINK WEBSITE: <https://www.kis.nl/publicatie/gezonde-spanningen-de-wijk-dreigt-er-polarisatie>

START TOOL: <https://www.kis.nl/sites/default/files/2024-07/kis-tool/ma202306-afwegingskader-polarisatie/story.html>

GEBRUIKERSHANDLEIDING: https://www.kis.nl/sites/default/files/2024-09/Gebruikershandleiding_Afwegingskader_polarisatie.pdf

UITLEG FASEN POLARISATIE:

<https://www.kis.nl/sites/default/files/2024-08/Fasen%20van%20polarisatie.pdf>

OVERZICHT KENNISBRONNEN: <https://www.kis.nl/sites/default/files/2024-08/Overzicht%20kennisbronnen.pdf>

Vragenlijst voor feedback:

<https://surveys.analyzer.com/survey/linkindex?pid=geq4q3h5>

TREFWOORDEN: Acties
Discriminatie
Discriminatiebestrijding
Strategieën
Dialoog
CODE: 329.24

TITEL: Jongeren leren omgaan met diversiteit op school en in de samenleving. Kennisnotitie

AUTEUR(S): Maslowski, R.

Broere, J.

UITGAVE: Den Haag : Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP), 2024

SAMENVATTING: Kennisnotitie. Op 1 augustus 2021 werd een nieuwe wet van kracht voor burgerschapsonderwijs in het primair en voortgezet onderwijs. In het kader van die wet dienen scholen onder meer de sociale en maatschappelijke competenties van leerlingen te ontwikkelen, zodat zij deel uit kunnen maken van de pluriforme, democratische Nederlandse samenleving. Daarnaast dienen leerlingen op school kennis te verwerven van en respect te ontwikkelen voor mensen die van hen verschillen. Met het oog op het samenleven met elkaar – nu en in de toekomst – is het van belang dat jongeren het vermogen hebben om met anderen die van hen verschillen om te kunnen gaan. Deze kennisnotitie brengt in kaart welke factoren in het onderwijs samenhangen met een positieve houding van jongeren tegenover diversiteit, om daarmee richting te geven aan de verankering van het leren samenleven in het beleid en de onderwijspraktijk. Deze kennisnotitie richt zich op de vraag op welke wijze het omgaan met verschillen onder jongeren in het onderwijs het best kan worden bevorderd. Met het oog hierop is recent empirisch onderzoek in kaart gebracht naar factoren die samenhangen met hoe jongeren omgaan met verschillen in de klas. De focus ligt daarbij op het omgaan met verschillen tussen etnische groepen of eventuele migratieachtergronden. De review is beperkt tot studies die in het Nederlandse onderwijs zijn uitgevoerd, om eventuele contexteffecten zo veel mogelijk uit te sluiten. Vroeg onderzoek naar de effecten van etnische verschillen op school liet een gemengd beeld zien, met zowel studies die positieve effecten rapporteerden als studies die negatieve effecten vonden.³ Het doel van deze review is om dit beeld te actualiseren. De review richt zich daarom op recent onderzoek in het primair en voortgezet onderwijs, waarbij een tijdspanne van tien jaar is gehanteerd (2014-2023).⁴ Een overzicht van de studies waarop de review is gebaseerd is opgenomen als aparte bijlage B.

Dit onderzoek laat zien dat een grotere ontmoetingskans de kans vergroot dat jongeren in het voortgezet onderwijs meer begrip krijgen voor elkaar. Het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) doet daarom een appel op alle betrokkenen in het onderwijsveld om het onderwijs zo in te richten dat de ontmoetingskans van jongeren met verschillende achtergronden bevorderd wordt. Hoewel dit onderzoek laat zien dat jongeren over het algemeen een meer positieve houding tegenover mensen met een andere achtergrond ontwikkelen wanneer zij met hen in de klas in contact komen, is tegelijkertijd inzicht in de wijze waarop deze houding gestimuleerd kan worden nog beperkt. Meer onderzoek op dit terrein is gewenst, evenals het monitoren van de mate waarin het leren samenleven op scholen wordt gestimuleerd. Een mogelijkheid hiervoor biedt de monitorstudie naar burgerschap die het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW) van plan is uit te zetten in het onderwijsveld. Recent heeft het SLO, het nationaal expertisecentrum voor leerplanontwikkeling, conceptkerndoelen voor burgerschap ontwikkeld, die richting moeten geven aan het onderwijs in burgerschap in de komende decennia. Omgaan met diversiteit vormt een van de kerndoelen. Daarbij wordt sterk het accent gelegd op kennis over diversiteit. Het SCP pleit ervoor om daarbij nadrukkelijker aandacht te hebben voor de vaardigheden en houdingen van leerlingen. Daarnaast vindt momenteel door de Inspectie van het Onderwijs een herijking van het toezicht plaats, wat moet leiden tot het nieuwe Toezichtkader 2027. Het SCP wijst in deze notitie op het belang om in de uitwerking van het onderzoekskader Uit het onderzoek dat in deze notitie bijeen is gebracht, komt naar voren dat het onderwijs van belang kan zijn bij het ontwikkelen van houdingen ten aanzien van het omgaan met verschillen bij leerlingen, maar dat

daarbij ook andere netwerken waarin jongeren participeren een rol spelen. Dat maakt de burgerschapsopdracht tevens expliciet aandacht te geven aan het samenleven met elkaar, gegeven de wettelijke opdracht van het onderwijs om aan sociale cohesie bij te dragen.

van het onderwijs niet minder relevant, maar

duidt erop dat de rol van de school versterkt kan worden in samenwerking met partijen in de omgeving ervan. Het SCP doet een appel aan het onderwijs om niet geïsoleerd aan de bevordering van burgerschap te werken, maar lokaal verbinding te zoeken met de sociale netwerken waarin jongeren verkeren.

LINK: <https://www.scp.nl/binaries/scp/documenten/publicaties/2024/09/10/kennisnotitie-jongeren-leren-omgaan-met-diversiteit/Kennisnotitie+Jongeren+leren+omgaan+met+diversiteit+op+school+en+in+de+samenleving.pdf>

Bijlagen:

<https://www.scp.nl/binaries/scp/documenten/publicaties/2024/09/10/kennisnotitie-jongeren-leren-omgaan-met-diversiteit/Bijlagen+Jongeren+leren+omgaan+met+diversiteit+op+school+en+in+de+samenleving.pdf>

TREFWOORDEN: Leerprogramma NL

VO - Voortgezet onderwijs

Basisonderwijs (Primair-)

Burgerschap

Onderwijsbeleid

CODE: 702.13

TITEL: Monitor seksueel geweld tegen kinderen 2018-2022

UITGAVE: Den Haag : Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen, 2023

SAMENVATTING: Deze monitor geeft een overzicht van de ontwikkelingen in de aard en omvang en de aanpak van seksueel geweld tegen kinderen in de periode 2018-2022. De ontwikkelingen worden beschreven aan de hand van de 'stappen' die de slachtoffers en de verdachten van seksueel geweld tegen kinderen afleggen in de strafrecht- en hulpverleningsketen. Van signaleren en melden van seksueel geweld tot veroordelingen van daders en hulpverlening aan slachtoffers. De Nationaal Rapporteur richt zich daarbij op alle vormen van hands-on en hands-off seksueel geweld tegen kinderen. Het is lastig vast te stellen hoe vaak seksueel geweld tegen kinderen voorkomt, omdat veel hiervan verborgen blijft. Waar je voor andere delicten, zoals inbraak of diefstal, mensen kunt vragen naar slachtofferschap, is dat voor seksueel geweld veel moeilijker. Slachtoffers kunnen zich schamen, zijn bang voor vergelding of vinden het om een andere reden moeilijk om daarover te vertellen. Minderjarige slachtoffers zijn dan ook nog eens veel moeilijker te bereiken of kunnen, als ze heel jong zijn, vragen over slachtofferschap helemaal niet beantwoorden. Zogenaamde prevalentiestudies kunnen wel inzicht geven in de omvang van seksueel geweld tegen kinderen. Zo blijkt dat naar schatting zo'n 72.000 meiden en 24.000 jongens in de leeftijd van 16 of 17 jaar een vorm van online seksuele intimidatie hebben meegemaakt. Hieronder valt onder andere het online vragen om seksuele foto's of filmpjes tegen de wil en het toegestuurd krijgen van naaktfoto's of seksfilmpjes. Daarnaast zijn naar schatting 35.000 meiden en 8.000 jongens in de leeftijd van 16 of 17 jaar slachtoffer geweest van fysiek geweld. Hierbij gaat het om alle vormen van seksuele intimidatie waarbij lichamelijk contact plaatsvond, variërend van ongewenste aanrakingen tot

verkrachting. Naast de prevalentiestudies is het verzamelen van vermoedens en signalen van seksueel geweld tegen kinderen belangrijk om meer zicht te krijgen op de omvang ervan. Meldingen van seksueel geweld tegen kinderen komen onder andere binnen bij de politie, Veilig Thuis en het Centrum Seksueel Geweld (CSG). Bij de meeste organisaties nam het aantal meldingen toe in de periode 2018 – 2022. Politie: meer meldingen van ernstig seksueel geweld en van geweld dat langer geleden plaatsvond. Bij de politie zijn er in de afgelopen vijf jaar meer meldingen van seksueel geweld tegen kinderen binnengekomen. Het grootste deel van deze stijging vond plaats in de laatste twee jaar. Hierbij is ook een stijging zichtbaar van meldingen van verkrachting en aanranding. Bovendien wordt steeds vaker seksueel geweld gemeld dat langer dan een jaar geleden heeft plaatsgevonden. De afgelopen tijd is er – terecht - veel aandacht geweest voor seksueel geweld dat zich afspeelt op de werkvloer, bij sportclubs en in de publieke ruimte. Maar uit de politiegegevens valt op dat het in bijna zes op de tien meldingen gaat over seksueel geweld tegen kinderen dat plaatsvond in een woning. Slachtoffers bij de politiemeldingen zijn overwegend vrouw en gemiddeld 12 jaar. De verdachten daarentegen zijn vrijwel allemaal man. Ze zijn gemiddeld 31 jaar, maar er zijn ook hele jonge verdachten. Het valt op dat de jonge verdachten vaak leeftijdsgenoten als slachtoffer maken. Het seksueel geweld dat tussen jonge kinderen onderling plaatsvindt, benadrukt het belang van goede seksuele en relationele vorming voor alle kinderen, passend bij hun leeftijd. Het aantal meldingen van seksueel geweld tegen kinderen bij Veilig Thuis over de periode 2019-2022 is stabiel. Veilig Thuis krijgt per jaar ongeveer 2.000 meldingen van seksueel geweld tegen kinderen. In bijna de helft van de meldingen gaat het om een (vermoeden van) structurele onveiligheid. In 2022 is het aantal meldingen waarbij Veilig Thuis vervolgstappen belegt bij andere organisaties zoals hulpverleningsinstanties gestegen. Een mogelijke reden hiervoor is een verbeterde regionale samenwerking tussen de partijen, waardoor het zicht op de veiligheid beter is en de relevante organisaties de juiste hulp kunnen inzetten. Zorgelijk is dat in veel gevallen het seksueel misbruik pas aan het licht komt als het al geruime tijd aan de gang is. In de helft van de Veilig Thuis-meldingen gaat het om seksueel misbruik dat minstens een maand heeft geduurd. 37% van het misbruik wordt pas ontdekt nadat het een half jaar of langer heeft geduurd. Centrum Seksueel Geweld: opwaartse trend meldingen en gebruik van chatdienst zet door Het aantal meldingen van seksueel geweld tegen kinderen bij het Centrum Seksueel Geweld (CSG) is, net als in de vorige monitor, toegenomen in 2018-2022. Vooral het aantal meldingen waarbij het seksueel geweld langer dan 7 dagen geleden heeft plaatsgevonden nam toe in deze periode. Daarnaast valt op dat een aanzienlijk aantal minderjarigen, vooral tieners, gebruikmaakt van de chatdienst van het CSG. Dit is waarschijnlijk voor een belangrijk deel te verklaren door de grotere bekendheid van het CSG onder burgers en professionals. Bijkomende oorzaak kan de toegenomen maatschappelijke aandacht voor het thema seksueel geweld zijn, mede door de onthullingen van seksueel geweld bij The Voice of Holland. Het is dan ook aannemelijk dat het aantal (minderjarige) slachtoffers dat zich bij het CSG meldt, de komende tijd blijft toenemen. Belang van effectieve en gestructureerde multidisciplinaire samenwerking. Diverse meldpunten en instanties zijn betrokken bij de aanpak van seksueel geweld tegen kinderen. Al langere tijd wordt gekeken naar de mogelijkheden om de zorg voor slachtoffers van seksueel geweld beter te organiseren. Het verheugt de Nationaal Rapporteur dan ook dat het CSG, de politie, het Openbaar Ministerie (OM), Veilig Thuis, Slachtofferhulp Nederland en Perspectief Herstelbemiddeling gezamenlijk een gedeelde visie op een

gezamenlijke entree uitwerken. Het CSG speelt een cruciale rol in de verdere ontwikkeling van de multidisciplinaire samenwerking. Niet alleen als initiator van de gezamenlijke visie op een gezamenlijke entree, maar ook als samenwerkingsverband tussen ziekenhuizen, de Gemeentelijke Gezondheidsdienst (GGD), Geestelijke Gezondheidszorg (GGZ), politie en Slachtofferhulp Nederland. Uit deze monitor blijkt dat het CSG voorziet in een belangrijke hulpbehoefte en dat steeds meer (minderjarige) slachtoffers de weg ernaartoe weten te vinden. Tegelijkertijd is de mate van multidisciplinaire samenwerking nog niet in alle regio's even goed ontwikkeld en ontbreekt het aan een structurele inbedding. Bovendien lijkt er ruimte voor verbetering te zijn als het gaat om het bereiken van (minderjarige) slachtoffers in de acute fase, waarin het CSG het meest voor de slachtoffers kan betekenen. Nadat een melding van seksueel geweld tegen kinderen binnenkomt bij de politie, voert deze onderzoek uit. Bij ongeveer de helft van de meldingen volgt een aangifte. Dit aandeel lijkt relatief stabiel. Een aangifte blijkt belangrijk voor het opsporingsonderzoek. Na zes van de tien aangiften komt er namelijk een verdachte in beeld. Zonder aangifte is dit in slechts 8% van de zaken het geval. Het aantal zaken waarbij een verdachte naar het OM is gestuurd, zonder dat er een aangifte ligt, is laag, maar wel licht gestegen ten opzichte van eerdere monitors. Toch kunnen slachtoffers goede redenen hebben om geen aangifte te doen. Bijvoorbeeld vanwege de mentale belasting door de gemiddeld lange duur van het proces. Een goed informatief gesprek van de politie met een slachtoffer kan hen helpen om daar een weloverwogen keuze in te maken. Tot en met 2022 kreeg de melder van seksueel geweld standaard zo'n gesprek aangeboden bij de politie. Uit onderzoek van de Inspectie van Justitie en Veiligheid blijkt echter dat de negatieve consequenties van aangifte doen de boventoon voeren tijdens deze gesprekken. Wanneer de politie het opsporingsonderzoek afrondt en daaruit blijkt dat er strafbare feiten zijn gepleegd, dan wordt de zaak in principe doorgestuurd naar het Openbaar Ministerie (OM). Het aantal ingeschreven zaken bij het OM is in de periode 2018-2022 licht toegenomen, al is er in 2022 weer een lichte daling te zien. Het is positief dat hiermee de jarenlange dalende trend die de Nationaal Rapporteur waarnam daadwerkelijk is gekeerd. Het OM kan vervolgens besluiten om een verdachte te dagvaarden en de zaak voor te leggen aan de rechter. Dat gebeurt in ongeveer de helft van de zaken. Dit aandeel lijkt ook toe te nemen. Het aantal door de rechter afgedane zaken schommelt over de jaren, met gemiddeld ruim 700 zaken per jaar. Bijna acht op de tien zaken eindigen in een veroordeling. De meest opgelegde straf blijft een onvoorwaardelijke gevangenisstraf. Bij hands-off zaken is deze straf gemiddeld 30 dagen en bij hands-on zaken 240 dagen. De doorlooptijden zijn in de afgelopen periode niet verder opgelopen, maar ze blijven hoog. In het geval van een veroordeling zitten er ruim 270 dagen tussen de dagvaarding en de uitspraak. Deze doorlooptijd moet dalen, want het is belastend voor de slachtoffers en het hindert hun herstel. Daarnaast is het belangrijk dat ook het OM en de Rechtspraak zich voorbereiden op een mogelijke toename van zaken van seksueel geweld wanneer de Wet seksuele misdrijven in werking treedt. Wanneer het OM ervoor kiest om de verdachte niet te vervolgen en besluit om de zaak op een andere wijze af te doen, dan leidt dat meestal tot het seponeren van de zaak. Dit aandeel septs blijft hoog, zoals de Nationaal Rapporteur al langer constateert. Vooral het aantal technische septs blijft toenemen. Dat betekent dat het OM geen vervolging instelt wegens gebrek aan bewijs.

LINK:

<https://www.nationaalrapporteur.nl/binaries/nationaalrapporteur/documenten/rapporten/2023/12>

[/13/seksueel-geweld-tegen-kinderen-vindt-in-meer-dan-de-helft-van-de-gevallen-plaats-achter-de-voor deur/Monitor+Seksueel+Geweld+tegen+kinderen+2018-2022.pdf](https://www.nationaalrapporteur.nl/binaries/nationaalrapporteur/documenten/rapporten/2023/12/13/seksueel-geweld-tegen-kinderen-vindt-in-meer-dan-de-helft-van-de-gevallen-plaats-achter-de-voor deur/Monitor+Seksueel+Geweld+tegen+kinderen+2018-2022.pdf)

Factsheet:

<https://www.nationaalrapporteur.nl/binaries/nationaalrapporteur/documenten/rapporten/2023/12/13/seksueel-geweld-tegen-kinderen-vindt-in-meer-dan-de-helft-van-de-gevallen-plaats-achter-de-voor deur/Factsheet+Monitor+Seksueel+Geweld+tegen+Kinderen+2018-2022.pdf>

Beleidsreactie Kamerbrief 25 juni 2024

<https://open.overheid.nl/documenten/44e6fbc2-1c9d-4a63-8103-4b24270e7aa5/file>

TREFWOORDEN: Kinderen

Kinderbescherming

Jongeren

Huiselijk geweld

Geweld

Hulpverlening

Seksualiteit

Criminaliteit

CODE: 174.23

TITEL: Onderzoek 'Grensoverschrijdend gedrag op de werkvloer'

UITGAVE: Amsterdam : CNV, 2024

SAMENVATTING: Artikel en pdf met resultaten van een onderzoek naar seksuele intimidatie op de werkvloer uitgevoerd in opdracht van het CNV. Het gaat om een onderzoek naar een representatieve groep van 3.000 werkenden, uitgevoerd door Maurice de Hond.

42% van de vrouwen heeft wel eens te maken gehad met seksueel getinte opmerkingen, schunnige woorden of sissen op de werkvloer. 14% heeft te maken met aanranding op de werkvloer. 1 op de 5 vrouwen wordt seksueel geïntimideerd via de digitale weg, zoals schunnige plaatjes. Met name in kleine bedrijven (minder dan 10 werknemers) ervaren werknemers bovengemiddeld veel seksuele intimidatie. Bij kleine bedrijven (minder dan 10 werknemers) komt seksuele intimidatie het meest voor. Alle cijfers liggen hoger bij deze kleine bedrijven : meer seksueel getinte opmerkingen, meer intimidatie via de digitale weg, vaker seksuele intimidatie door de baas. Deze bedrijven hebben vaak geen protocol of beleid, werkenden weten het minst vaak waar ze terecht kunnen als ze in aanraking komen met seksuele intimidatie. 11% van de vrouwen heeft te maken (gehad) met seksuele intimidatie van de leidinggevende. 'Dit is puur machtsmisbruik. Een leidinggevende moet een veilige werkvloer bieden. Wie seksueel geïntimideerd wordt door de leidinggevende, kan geen kant op. Er is immers sprake van een machtsverhouding. Klagen over intimidatie kan zomaar je baan kosten. Bijna de helft van de organisaties heeft nog steeds geen protocol tegen seksuele intimatie, blijkt ook uit het onderzoek. Meer dan 1 op de 3 werkenden weten niet waar ze terecht kunnen als zij klachten hebben over seksuele intimidatie. Een meerderheid geeft aan dat hun werkgever geen werk maakt van het bestrijden van seksuele intimidatie. Tweederde merkt niet dat seksuele intimidatie beter bespreekbaar is op de werkvloer. 20 van de 3.000 respondenten geeft aan zelf dader te zijn van seksuele intimidatie. 1 persoon is hierop aangesproken door de leidinggevende, niemand heeft zijn baan hierdoor verloren.

LINK: <https://www.fnv.nl/getattachment/Nieuwsbericht/Sectornieuws/FNV-Overheid/2019/05/Helft-universiteitspersoneel-ervaart-sociaal-onvei/20190506-FNV-en-VAWO-Onderzoek-sociale-veiligheid-op-universiteiten-2.pdf>

LINK:

https://cnvstorageprd.blob.core.windows.net/media/documents/Onderzoek_sexueel_overschrijden_d_gedrag-DEF.pdf

TREFWOORDEN: Arbeid - Werkgelegenheid

Intimidatie

Werkvloer

Discriminatie

Pesten

Vrouwen

CODE: 406.19

406.24

TITEL: Kernrapport Analyse werkklimaat en sociale veiligheid basisteam Rotterdam Centrum

UITGAVE: Amsterdam : Governance & Integrity International, 2024

SAMENVATTING: Onderzoek naar het werkklimaat binnen het basisteam Rotterdam Centrum van de politie-eenheid Rotterdam van de Nederlandse politie. Doel van dit onderzoek is het verschaffen van inzicht in de structurele en culturele organisatieaspecten van het basisteam Centrum die van invloed zijn op het werkklimaat in de door medewerkers ervaren sociale veiligheid binnen het team en de risico's die daarbij een rol spelen, en geef aanbevelingen ter verbetering. De analyse is uitgevoerd door een team van elf ervaren analisten met verschillende achtergronden. De kern van de aanpak bestond uit vertrouwelijke 1-op-1 interviews, elk van minstens een uur. In de periode van 13 maart tot en met 26 april hebben de analisten in totaal met 75 personen gesproken. Na de analyse en het schrijven van de rapportage heeft eerst een terugkoppeling aan het managementteam en alle medewerkers van het basisteam plaats gevonden op 27 juni 2024. Conclusie 1. Politie inherent kwetsbaar voor risico's sociale veiligheid en werkklimaat In algemene zin geldt dat de politie inherent kwetsbaar is voor risico's op het gebied van sociale veiligheid en werkklimaat. Deze inherente kwetsbaarheid is toe te schrijven aan de discretionaire bevoegdheid die volgt uit het geweldsmonopolie; de onderlinge afhankelijkheid van politiemedewerkers; de monoculturele aspecten in de cultuur van de politie versus een bevolking met een pluriforme achtergrond; de complexe taak van de politie en de reorganisatie naar de Nationale Politie die zich nog aan het 'zetten' is. Het is vanwege die kwetsbaarheid belangrijk dat deze risico's goed worden beheerst. Voor het basisteam Centrum zijn organisatiespecifieke kenmerken geïdentificeerd die een goede beheersing van deze risico's bemoeilijkt: (1) De problematiek die het werkgebied van dit basisteam met zich meeneemt; (2) De nabijheid en zichtbaarheid van de politiek; (3) Het bestaan van verschillende nog onverwerkte traumatische gebeurtenissen. Ook zijn meerdere risico verhogende factoren vastgesteld, die om aandacht vragen om risico's te beheersen: risicofactoren die samenhangen met de organisatie, met personele zorg en met de cultuur van de organisatie.

Conclusie 2. Personele zorg schiet tekort. De personele zorg voor de medewerkers van het basisteam Centrum wordt al langere tijd verwaarloosd. De indruk is dat er vanwege de personeelstekorten en de werkdruk gestuurd wordt op het operationeel houden van de organisatie, op processen en niet op mensen. Het ontbreekt de leidinggevenden aan voldoende tijden deskundigheid om het personeel de aandacht en de personele zorg te bieden, die het vanwege de zwaarte van het werk nodig heeft. Het leidinggeven aan het Basisteam Centrum wordt als lastig gezien vanwege de omvang van het team en het werkgebied. Het vraagt om teamchefs die fulltime en exclusief

beschikbaar en zichtbaar zijn. Van de leiding die er nu is, wordt onvoldoende sturing en sterk uiteenlopende wijze van leidinggeven ervaren.

Conclusie 3. Huidige integriteitsinfrastructuur biedt onvoldoende steun en bescherming. De huidige integriteitsinfrastructuur biedt leidinggevend onvoldoende steun bij het voorkomen van integriteitsschendingen en het beschermen van medewerkers tegen schendingen (van binnen en buiten) en tegen lastig weerlegbare beschuldigingen. De weg naar vertrouwenspersonen, leiding of meldpunt wordt door medewerkers niet altijd gevonden. Signalen worden ook daardoor niet tijdig opgepikt en opvolging, volgend uit triage, lijkt niet in alle gevallen passend of proportioneel. Een en ander heeft een dempend effect op de bereidheid van medewerkers om zich uit te spreken en om te melden.

Conclusie 4. Gebrek aan verbinding en onvoldoende begeleiding jonge collega's Binnen het basisteam heerst een gevoel van onvrede dat een ondermijnend effect heeft. Er is geen gewoonte elkaar aan te spreken. Aandacht voor de operatie en de ervaren problemen is ten koste gegaan van inzet op sociale cohesie en onderlinge verbinding. De grote toestroom van studenten de afgelopen jaren heeft geleid tot een relatief groot aandeel jonge en nog tamelijk onervaren medewerkers bij het Basisteam Centrum. Hun begeleiding vergt veel van de meer ervaren medewerkers en draagt bij aan de hoge werkdruk. Binnen het team is sprake van onduidelijkheid over wat de norm is en wat wel of niet als gewenst gedrag en optreden gezien wordt.

Conclusie 5. Bescherming medewerkers en burgers tegen risico's voor sociale veiligheid onvoldoende. De bescherming van medewerkers en burgers tegen risico's voor sociale veiligheid is sterk voor verbetering vatbaar. Medewerkers (en leidinggevend) zijn onvoldoende beschermd tegen het Begaan van deze schendingen, tegen schendingen door anderen en tegen lastig weerlegbare beschuldigingen. De belangrijkste sociale veiligheidsrisico's voor het basisteam Centrum zijn onderverdeeld in: (1) Risico's die de sociale veiligheid tussen medewerkers onderling aantasten; (2) Risico's die samenhangen met het leiderschap; (3) Risico's in relatie tot de sociale veiligheid van burgers. Medewerkers lopen het risico dat zij te maken krijgen met roddels, onderling zwartmaken, groepsvorming en buitensluiten, maar ook met vormen van discriminatie, stereotypering en seksualisering. Daar waar het risico's vanuit leiderschap betreft, gaat het om vriendjespolitiek, onveiligheid in aanspreken en het risico valselyk beschuldigd te worden. Burgers kunnen te maken krijgen met discriminatie, buitensporige geweldsaanwending en seksisme en seksueel grensoverschrijdend gedrag door politiemedewerkers. Ten slotte brengt het werken met veel jonge, net afgestudeerde politiemedewerkers ook veiligheidsrisico's met zich mee. De risico's die burgers en medewerkers lopen, worden vooral vergroot door aspecten als onvoldoende sturing vanuit de leiding, het niet optimaal functioneren van het integriteitssysteem, het ontbreken van een aanspreekcultuur, de binnen de organisatie veel voorkomende 'ID-kleur rood', hoge werkdruk en kwalitatieve onderbezetting.

LINK: <https://www.politie.nl/binaries/content/assets/politie/nieuws/2024/augustus/publieksversie-teamsan-basisteam-rotterdam-centrum.pdf>

TREFWOORDEN: Discriminatie

Werkvloer

Racisme

Politie-dienst

Etnische minderheden

CODE: 361.24

TITEL: Vergroten van sociaal kapitaal als middel om racisme en discriminatie te bestrijden in de steden van Europa. De methodiek van het project Rotterdam voorbij Discriminatie (versie 1.1, 20230615)

UITGAVE: Rotterdam : Art.1/ RADAR / Gemeente Rotterdam, 2023

SAMENVATTING: Methodiek die hoort bij project 'Rotterdam voorbij Discriminatie'. De eerste versie is gepresenteerd tijdens de slotconferentie van 'Rotterdam voorbij discriminatie' op 16 mei 2023. Naar aanleiding van de gesprekken daar is een aangepaste versie (1.1) geschreven, d.d. 2230615. Het project 'Rotterdam voorbij Discriminatie'; is een samenwerkingsverband van: Gemeente Rotterdam, antidiscriminatievoorziening RADAR en Art.1 - kenniscentrum discriminatie Nederland. Het project is financieel mede mogelijk gemaakt door het Programma Rechten, gelijkheid en burgerschap (2014-2020) van de Europese Unie. Het project Rotterdam voorbij Discriminatie wil het inzicht vergroten in de ervaringen met discriminatie, uitsluiting, haatmisdrijven en haat zaaien, en racisme en de impact van die ervaringen van mensen in Rotterdam uit de Joodse gemeenschap, de Islamitische gemeenschap en de Zwarte gemeenschap. Met hun aanpak wilden de initiatiefnemers, RADAR en de gemeente Rotterdam, het sociaal kapitaal vergroten van individuen en gemeenschappen die geconfronteerd worden met racisme en discriminatie (Putnam 1993, 1994, 1995). Dit om gezamenlijke belangen beter te kunnen behartigen, en een toegankelijk beïnvloedingskanaal te openen richting bestuurders en de institutionele wereld in Rotterdam.

Verbinding, het delen van ervaringen, het ontwikkelen van ervaringskennis en het formuleren van een handelingsperspectief moeten leiden tot empowerment van de betrokkenen. Tot slot was inzet van het project om overdraagbare methodiek te ontwikkelen om discriminatie op te sporen, te voorkomen en te bestrijden. In dit document wordt die methodiek beschreven. Dit document is een methodiek die voortbouwt op het werk van Donkers (1999) en Ketelslegers (2002 a, b, c) , methodiek gezien als het geheel van de beschrijving van vier elementen: (1) de vraag/behoefte waar de aanpak zich op richt; (2) de inzet van dragende organisaties en (3) een handelingskader dat bestaat uit: (a) Een kijk op mens en samenleving met richtinggevende mensbeelden al dan niet gebaseerd op levensbeschouwelijke of ideologische overtuigingen; (b) Doeloriëntaties waarin wordt beschreven wat men wil bijdragen met de aanpak, c.q. de functies die men beoogt. Daarin is aanbieder of de werksoort zelf onderwerp en gaat het om diens kernactiviteit; (c) Interventiestrategieën van de aanbieder en processen bij de deelnemers, wat voor verandering of situatie men wil realiseren middels de methodiek? (d) Werk- en handelingsprincipes die vorm geven aan de keuze voor bepaalde werkvormen en technieken. De methodiek sluit af met (4) een beschrijving van de gewenste competenties en randvoorwaarden. In dit overzicht wordt daaraan een draaiboek toegevoegd, als voorbeeld van de concrete invulling die in Rotterdam is gevolgd.

LINK:

https://radar.nl/download/12625/?tmstsv=1729173916&_gl=1*_zqp8t7*_up*MQ..*_ga*MTI4OTMyOTk3NS4xNzI5MTczOTE2*_ga_D4VN5HP632*MTcyOTE3MzkxNS4xLjAuMTcyOTE3MzkxNS4wLjAuMA

TREFWOORDEN: Discriminatie

Nederland

Antidiscriminatiebeleid

Discriminatiebestrijding

Rotterdam

Etnische minderheden

Relatieverbetering (groepen)

Racisme

Moslimdiscriminatie
CODE: 328.23

TITEL: Ervaringen met en impact van discriminatie en racisme in drie Rotterdamse gemeenschappen. Overeenkomsten en verschillen tussen de zwarte, joodse en moslimgemeenschappen in de bondingsfase van het project Rotterdam voorbij discriminatie

UITGAVE: Rotterdam : Art.1 / RADAR / Gemeente Rotterdam, 2023

SAMENVATTING: In dit document worden de onderzoeksresultaten van het project 'Rotterdam voorbij Discriminatie' die sinds 2021 zijn verzameld samengevat. Het project 'Rotterdam voorbij Discriminatie'; is een samenwerkingsverband van: Gemeente Rotterdam, antidiscriminatievoorziening RADAR en Art.1 - kenniscentrum discriminatie Nederland. Het project is financieel mede mogelijk gemaakt door het Programma Rechten, gelijkheid en burgerschap (2014-2020) van de Europese Unie. Het project 'Rotterdam voorbij Discriminatie' wil het inzicht vergroten in de ervaringen met discriminatie, uitsluiting, haatmisdrijven en haat zaaien, en racisme en de impact van die ervaringen van mensen in Rotterdam uit de Joodse gemeenschap, de Islamitische gemeenschap en de Zwarte gemeenschap. Met hun aanpak wilden de initiatiefnemers, RADAR en de gemeente Rotterdam, het sociaal kapitaal vergroten van individuen en gemeenschappen die geconfronteerd worden met racisme en discriminatie (Putnam 1993, 1994, 1995). Dit om gezamenlijke belangen beter te kunnen behartigen, en een toegankelijk beïnvloedingskanaal te openen richting bestuurders en de institutionele wereld in Rotterdam. Verbinding, het delen van ervaringen, het ontwikkelen van ervaringskennis en het formuleren van een handelingsperspectief moeten leiden tot empowerment van de betrokkenen. Tot slot was inzet van het project om overdraagbare methodiek te ontwikkelen om discriminatie op te sporen, te voorkomen en te bestrijden. In de aanpak van het het project 'Rotterdam voorbij Discriminatie' was er een focus op bonding, bridging en linking. In deze aanpak wordt een structurele dialoog tot stand gebracht binnen de gemeenschap ("bonding") en tussen gemeenschappen ("bridging") om een gemeenschappelijke basis te vinden voor het definiëren en prioriteren van kritieke kwestes en problemen met betrekking tot discriminatie en haatmisdrijven. Dit stelt de gemeenschappen in staat om een gedeelde agenda voor verandering op te stellen en een continue dialoog aan te gaan met de gemeente en met belangrijke spelers in het institutionele leven (privaat en publiek) in de stad ("linking"), om een veilige, respectvolle en ontspannen omgang en sociaal leven in de stad Rotterdam te realiseren. De bondingfase van het project liep van oktober 2021 tot mei 2022 en was gericht op het uitwisselen van ervaringen met discriminatie en racisme, het ontwikkelen van sociaal kapitaal en het opstellen van een gemeenschappelijke agenda. Er werden ten bondingbijeenkomsten gehouden met in totaal 50 deelnemers uit de drie gemeenschappen, drie facilitators (elke gemeenschap had zijn eigen facilitator), de projectleider en de onderzoeker. De bijeenkomsten vonden plaats in 'Leeszaal Rotterdam West', een buurtbibliotheek vlakbij het stadscentrum. Ze begonnen altijd met een gezamenlijke maaltijd, gevolgd door een korte presentatie (indien nodig), soms door inleidende oefeningen om wederzijds contact te stimuleren en vertrouwen op te bouwen. De discussies werden gevoerd in subgroepen en plenaire sessies. De bijeenkomsten eindigden (bij wijze van evaluatie) met een feedbackronde als antwoord op de vraag wat iedereen meenam van de bijeenkomst. In de periode van oktober 2022 tot januari 2023 zijn vier linking bijeenkomsten georganiseerd, plus een

voorbereidende bijeenkomst met de ambassadeurs. Op basis van de resultaten van de bonding- en bridgingbijeenkomsten gingen mensen uit de Zwarte, Joodse en Islamitische gemeenschap in Rotterdam in groepsdiscussies in gesprek over hun ervaringen met discriminatie en racisme. Tijdens de linking bijeenkomsten gingen de ambassadeurs van "Rotterdam voorbij discriminatie" in gesprek met managers, beleidsmakers en professionals van instellingen in Rotterdam op het gebied van (1) gemeente en politie; (2) media; (3) onderwijs en scholing; (4) sociale en culturele instellingen.

LINK:

https://radar.nl/download/12965/?tmstv=1729177750&_gl=1*m81hvq*_up*MQ..*_ga*MTI4OTMyOTk3NS4xNzI5MTczOTE2*_ga_D4VN5HP632*MTcyOTE3NzcyNC4yLjEuMTcyOTE3Nzc0OS4wLjAuMA..
https://radar.nl/download/12960/?tmstv=1729180187&_gl=1*yxz415*_up*MQ..*_ga*MTQyODU4Nzc0OC4xNzI5MTgwMTgw*_ga_D4VN5HP632*MTcyOTE4MDE4MC4xLjEuMTcyOTE4MDE4Ny4wLjAuMA..

TREFWOORDEN: Discriminatie

Nederland

Antidiscriminatiebeleid

Discriminatiebestrijding

Rotterdam

Etnische minderheden

Relatieverbetering (groepen)

Racisme

Moslimdiscriminatie

Islam

Jodendom

CODE: 328.23

TITEL: Opbouw van gelijkwaardigheid. Antidiscriminatieagenda voor Rotterdam. Rotterdam voorbij Discriminatie

UITGAVE: Rotterdam : Art.1/ RADAR / Gemeente Rotterdam, 2023

SAMENVATTING: Deze antidiscriminatieagenda 'Opbouw van gelijkwaardigheid' is samengesteld naar aanleiding van gesprekken tussen Rotterdamers uit de Zwarte, Joodse en Islamitische gemeenschap. Het is een onderdeel van het project 'Rotterdam voorbij Discriminatie' die sinds 2021 zijn verzameld samengevat. Het project 'Rotterdam voorbij Discriminatie' is een samenwerkingsverband van: Gemeente Rotterdam, antidiscriminatievoorziening RADAR en Art.1 - kenniscentrum discriminatie Nederland. Het project is financieel mede mogelijk gemaakt door het Programma Rechten, gelijkheid en burgerschap (2014-2020) van de Europese Unie. Het project 'Rotterdam voorbij Discriminatie' wil het inzicht vergroten in de ervaringen met discriminatie, uitsluiting, haatmisdrijven en haat zaaien, en racisme en de impact van die ervaringen van mensen in Rotterdam uit de Joodse gemeenschap, de Islamitische gemeenschap en de Zwarte gemeenschap. Met hun aanpak wilden de initiatiefnemers, RADAR en de gemeente Rotterdam, het sociaal kapitaal vergroten van individuen en gemeenschappen die geconfronteerd worden met racisme en discriminatie (Putnam 1993, 1994, 1995). Dit om gezamenlijke belangen beter te kunnen behartigen, en een toegankelijk beïnvloedingskanaal te openen richting bestuurders en de institutionele wereld in Rotterdam. Verbinding, het delen van ervaringen, het ontwikkelen van ervaringskennis en het formuleren van een handelingsperspectief moeten leiden tot empowerment van de betrokkenen. Tot slot was inzet van het project om overdraagbare methodiek te ontwikkelen om discriminatie op te sporen, te

voorkomen en te bestrijden. Tijdens het project spraken leden van de Zwarte, Joodse en Islamitische gemeenschap in Rotterdam in 18 groepsgesprekken over hun ervaringen met discriminatie en racisme. In totaal namen 150 personen deel van die groepsgesprekken. Ze bespraken die ervaringen in eerste instantie binnen hun eigen gemeenschap (bonding) en vervolgens samen met de betrokkenen uit de andere twee gemeenschappen (bridging). Daarmee wilden ze hun sociaal kapitaal versterken (in hoeverre beschikt men over netwerken die steun en hulp kunnen bieden of die vooruithelpen in het leven?). Vervolgens gingen zij als ambassadeurs van 'Rotterdam voorbij discriminatie' het gesprek aan met managers en professionals uit de Rotterdamse instituties op het terrein van overheid, onderwijs, media en (sociaal-) culturele sector over hun ervaringen en belangen (linking). Deze antidiscriminatieagenda brengt in vier punten naar voren:

- (1.) Zorg voor een herkenbare en aanspreekbare overheid. De overheid (gemeente en politie) heeft een taak als beschermer van gelijkwaardigheid. Om dat goed te kunnen doen moet die overheid zelf meer divers worden en beter aanspreekbaar, en voortdurend in gesprek blijven met burgers die last hebben van discriminatie en racisme.
- (2.) Geen vooroordelen in de media. Redacties van kranten, televisie, radio en sociale mediakanalen in Rotterdam zijn zich er onvoldoende bewust van dat zij negatieve beelden over de Zwarte, de Joodse en de Islamitische gemeenschap versterken. Zij moeten leren om zich respectvol, begrijpelijk en herkenbaar te uiten, en zich meer bewust worden van hun eigen vooroordelen. Daarvoor is het nodig dat redacties uit hun witte bubbel breken en toegankelijker worden voor jonge makers.
- (3.) Gelijkwaardigheid in het onderwijs. Het onderwijs is belangrijk voor de samenhang van Rotterdam met al zijn verschillende inwoners. Kinderen moeten op school leren over onderwerpen die ook vanuit hun gezichtspunt belangrijk zijn. Leraren moeten de moeilijkheden van de grote stad, waar leerlingen en ouders iedere dag mee te maken hebben, beter leren kennen. Zij moeten zelf een voorbeeld kunnen zijn voor hun leerlingen, zorgen dat die stage kunnen lopen zonder discriminatie te ervaren en er samen met de leerlingen en hun ouders voor zorgen dat er minder schooluitval is.
- (4.) Iedere identiteit mag er zijn. De ervaring die mensen delen met hun gemeenschap en de herinnering aan waar ze vandaan komen, is voor iedereen in Rotterdam van belang. Om dat te kunnen voelen en vieren is het nodig om een veilige plek te hebben waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en zichzelf kunnen zijn. Het kan ook de plek zijn om feesten en andere belangrijke gebeurtenissen van grote en kleine gemeenschappen te vieren en anderen daarmee kennis te laten maken.

LINK:

https://radar.nl/download/12657/?tmstv=1729181126& gl=1*kwthhy* up*MQ..* ga*MTQyODU4Nzc0OC4xNzI5MTgwMTgw* ga_D4VN5HP632*MTcyOTE4MDE4MC4xLjEuMTcyOTE4MTEyNS4wLjAuMA..https://radar.nl/download/12918/?tmstv=1729183162& gl=1*10ot6au* up*MQ..* ga*MTQ0NTczMjI3OS4xNzI5MTgzMTUy* ga_D4VN5HP632*MTcyOTE4MzE1Mi4xLjEuMTcyOTE4MzE2MS4wLjAuMA..

TREFWOORDEN: Discriminatie
Nederland
Antidiscriminatiebeleid
Discriminatiebestrijding
Rotterdam
Etnische minderheden
Relatieverbetering (groepen)

Racisme
Moslimdiscriminatie
CODE: 328.23

TITEL: De nieuwe methode om armoede in Nederland te meten. Verantwoording en toelichting

AUTEUR(S): Brakel, M. van den

Gidding, K.

Lok, R.

Otten, F.

Vandewal

Bos, J.

Warnaar, M.F.

Wieman, G.

Goderis, B.

Muns, S.

UITGAVE: Den Haag / Heerlen / Bonaire / Utrecht : Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) / Nibud / Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP), 2024

SAMENVATTING: In dit rapport presenteren het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS), het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) en het Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting (Nibud) de nieuwe methode om armoede in Nederland te meten. In die nieuwe methode worden de werkelijke kosten die mensen hebben aan wonen en energie meegenomen in plaats van gemiddelden. Daarnaast is gekeken of huishoudens een financiële buffer hebben. Volgens deze nieuwe methode leefden in 2023 540 duizend mensen in Nederland onder de armoedegrens. Dat is 3,1 procent van de bevolking. Hoewel het aantal armen in 2023 lager was dan in de jaren ervoor, nam de ernst van de armoede toe. Tot nu toe werd armoede op vijf verschillende manieren gemeten; de nieuwe methode zorgt voor duidelijkheid. Bij de nieuwe armoedegrens worden voor het eerst de individuele uitgaven aan wonen en energie meegenomen. Voorheen werd uitgegaan van gemiddelde uitgaven. Huishoudens met relatief hoge woonlasten kunnen hierdoor als arm worden aangemerkt als er niet genoeg geld overblijft voor de andere noodzakelijke uitgaven. Daarnaast wordt vanaf nu gekeken naar het financiële vermogen waarover huishoudens beschikken. Als een huishouden een inkomen onder de armoedegrens heeft, maar genoeg vermogensbuffer om een jaar lang de noodzakelijke uitgaven te doen, dan is het volgens de nieuwe methode niet arm. Een eigen huis zien we hierin niet als geld of vermogen, want daar kun je geen boodschappen mee doen. In het rapport staan voor 35 verschillende typen huishoudens welke bedragen nodig zijn om volwaardig mee te kunnen doen in de samenleving. Naast geld voor wonen, energie, verzekeringen, kleding en de dagelijkse boodschappen, gaat het ook om bijvoorbeeld een telefoon, toegang tot het internet en sociale activiteiten. Tegelijkertijd kijken we naar de daadwerkelijke uitgaven van een huishouden en de financiële middelen (inkomen en eventueel spaargeld of ander direct te besteden bezit). Als er na het betalen van de vaste lasten (wonen, energie en zorg) te weinig geld overblijft voor andere basisbehoeften, dan is een huishouden arm. Waar de armoedegrens voor een huishouden ligt, is afhankelijk van het soort huishouden. Hoe meer mensen, hoe meer er nodig is voor de minimale levensbehoeften. Op basis van de nieuwe methode is de armoedegrens in 2023: Voor een alleenstaande: € 1.510 netto per maand, bij een huur van € 590 en energielasten van € 145. Voor een paar met

twee kinderen tot en met 12 jaar: € 2.535 netto per maand. Voor een tweeoudergezin met twee puberkinderen: € 2.910 netto per maand. Voor een eenoudergezin met twee pubers: € 2.500 netto per maand. Als het huishouden een vermogen (en daarmee een financiële buffer) heeft dat hoger is dan de armoedegrens op jaarbasis, dan is er geen sprake van armoede. Voor een alleenstaande lag dat bedrag in 2023 op € 18.145, voor een stel met twee jonge kinderen was dat € 30.405. In 2023 waren er volgens de nieuwe meetmethode 540 duizend mensen in Nederland arm (3,1 procent van de bevolking). In 2018 was dat 7,1 procent. In 2023 groeide 3,6 procent van alle minderjarige kinderen op in armoede (ruim 115 duizend). In 2018 was dat 8,6 procent. Sinds 2019 daalde de armoede onder meer door dalende werkloosheid, loonstijgingen, coronasteun-maatregelen, de energiemaatregelen en maatregelen die de koopkracht verbeterden, zoals de verhoging van het minimumloon. Bijna 175 duizend mensen waren in 2023 al minstens drie jaar op rij arm. Dat betekent dat 1 op de 3 armen langdurig arm was. Vorig jaar waren er naast de 540 duizend armen ook nog bijna 1,2 miljoen mensen met een inkomen tot 25 procent boven de armoedegrens en weinig tot geen financiële buffer. In 2018 zaten ruim 1,5 miljoen mensen in deze situatie, die maar weinig beter is dan armoede. De groep is kleiner geworden doordat het inkomen van veel mensen sterker steeg dan de armoedegrens. Vooral in 2022 was dat zo door de overheidssteun bij het betalen van de energierekening. Naast het aantal mensen dat onder de armoedegrens leeft, is door CBS, SCP en Nibud ook gekeken naar de mate van armoede. Het aantal armen is opnieuw gedaald, maar de ernst van de armoede is toegenomen. In vergelijking met 2018 waren er vorig jaar relatief meer werkenden arm dan er mensen in de bijstand arm waren. Werkende armen komen meer inkomen tekort dan arme mensen met een bijstandsuitkering. Vorig jaar wees de Commissie sociaal minimum daar in hun adviesrapport ook op. Net als op de gevolgen van armoede voor de samenleving als geheel. Hierbij valt te denken aan het onbenut laten van talent en de stijging van uitgaven aan de gezondheidszorg. Armoede kan dan ook niet los worden gezien van het bredere maatschappelijke debat over sociale ongelijkheid. Bij dit hoofdrapport horen een aparte ondersteunde rapporten die als losse bijlagen zijn gepubliceerd: CBS / Nibud / SCP (2024). Het betrekken van vermogen in de armoedebepaling. Toelichting en onderbouwing. In de nieuwe armoedemethode telt iemand als arm indien zowel het inkomen als het vermogen onder de armoedegrens liggen. Deze bijlage gaat uitgebreider in op de keuzes die gemaakt zijn rondom vermogen. Marion van den Brakel en Eveline Vandewal (2024). Wat is genoeg om van te leven?. De nieuwe armoedegrens ontwikkeld door het CBS, Nibud en SCP stoelt op het minimale bedrag dat nodig is om in het levensonderhoud te kunnen voorzien en mee te kunnen doen in de samenleving. Het Nibud stelt dit bedrag jaarlijks vast voor de meest voorkomende huishoudentypen: de zogenoemde minimumvoorbeeldbegrotingen. Naast de reguliere bronnen die het Nibud hierbij gebruikt, zijn in 2023 in een enquête ook burgers geraadpleegd. In deze rapportage komen de uitkomsten van dit steekproefonderzoek aan bod en wordt hun weerslag op de minimumvoorbeeldbegrotingen besproken.

LINK: <https://www.scp.nl/binaries/scp/documenten/publicaties/2024/10/17/de-nieuwe-methode-om-armoede-in-nederland-te-meten/Rapport+nieuwe+methode+armoede.pdf>

<https://www.scp.nl/binaries/scp/documenten/publicaties/2024/10/17/de-nieuwe-methode-om-armoede-in-nederland-te-meten/Samenvatting-De+nieuwe+methode+om+armoede+in+Nederland+te+meten.pdf>

<https://www.scp.nl/binaries/scp/documenten/publicaties/2024/10/17/de-nieuwe-methode-om-armoede-in-nederland-te-meten/Bijlage>

-Het+betrekken+van+vermogen+in+de+armoedebepaling.pdf

<https://www.scp.nl/binaries/scp/documenten/publicaties/2024/10/17/de-nieuwe-methode-om-armoede-in-nederland-te-meten/Bijlage-Wat+is+genoeg+om+van+te+leven>

.pdf

<https://www.scp.nl/binaries/scp/documenten/publicaties/2024/10/17/de-nieuwe-methode-om-armoede-in-nederland-te-meten/Armoede-In-Nederland-2018-2023.ods>

TREFWOORDEN: Armoede

Inkomen

Koopkracht

Nederland

Eénoudergezin

Kinderen

Vluchtelingen

CODE: 145.24

TREFWOORDEN: Gemeentelijke overheid

Relatieverbetering (groepen)

Biseksualiteit

Homoseksualiteit

Antidiscriminatiebeleid

Transseksualiteit

Emancipatie

CODE: 533.23

TITEL: Waar komen ongelijkheden in het jeugdstrafrecht vandaan? Over invloedssferen van jeugdstrafrechtelijke besluitvorming, mechanismen van ongelijkheid en de noodzaak van onderzoek en hervorming

UIT: Straftblad.; Jaargang 5, No. 3, pp. 152–165

AUTEUR(S): Brink, Y. van den

Lanseky, C.

UITGAVE: Den Haag : Koninklijke Boom uitgevers, 2024

SAMENVATTING: Artikel over ongelijkheden in het Nederlands jeugdstrafrecht. In dit artikel wordt gepoogd meer grip te krijgen op de mechanismen die ten grondslag liggen aan ongelijkheden in besluitvorming in de jeugdstrafrechtsketen. Aan de hand van bevindingen uit focusgroepen en interviews met professionals uit de jeugdstrafrechtspraktijk (par. 3), gecombineerd met theoretische en empirische kennis uit eerder onderzoek, beoogt dit artikel de eerste contouren te schetsen van een overkoepelend analytisch kader voor het identificeren en duiden van onderliggende mechanismen van ongelijkheden in jeugdstrafrechtelijke beslissingen (par. 4). Dit analytische kader biedt, zo zal worden betoogd, richtsnoeren voor verder wetenschappelijk onderzoek, alsook voor de ontwikkeling van hervormingsstrategieën om ongelijkheden in de jeugdstrafrechtsketen aan te pakken (par. 5). Hoewel deze bijdrage zich primair richt op de context van het jeugdstrafrecht, kan dit analytische kader mutatis mutandis eveneens aanknopingspunten bieden voor het onderzoeken en adresseren van ongelijkheden in de commune strafrechtspleging. Alvorens het analytische kader uit de doeken te doen, wordt eerst een beknopt overzicht gegeven van de bestaande empirische kennis over ongelijkheden in besluitvorming in de Nederlandse jeugdstrafrechtsketen (par. 2). Dit artikel beschrijft dat ongelijkheden optreden in beslissingen in verschillende stadia van de

Nederlandse jeugdstrafrechtsketen. Deze ongelijkheden lijken met name jeugdigen met een niet-westerse migratieachtergrond, jeugdigen met een lage sociaaleconomische status, jeugdigen met een LVB en/of taalproblemen en – meer algemeen – jongens (ten opzichte van meisjes) nadelig te treffen. Het identificeren en aanpakken van dergelijke ongelijkheden in jeugdstrafrechtelijke beslissingen is een verplichting die voortvloeit uit internationaal recht (art. 2 IVRK) en ook in Nederland urgent en noodzakelijk is. Om ongelijkheden in jeugdstrafrechtelijke beslissingen effectief te kunnen aanpakken, is evenwel grondige kennis nodig over waar deze ongelijkheden vandaan komen. Tegen deze achtergrond zijn in deze bijdrage de contouren gepresenteerd van een overkoepelend analytisch kader voor het identificeren en duiden van onderliggende mechanismen van ongelijkheden in jeugdstrafrechtelijke beslissingen. De zeven invloedssferen van jeugdstrafrechtelijke besluitvorming die als onderdeel van dit kader zijn onderscheiden – van micro tot macro – belichten de complexiteit en de multidimensionale aard van de mechanismen die ten grondslag liggen aan deze ongelijkheden. Deze invloedssferen illustreren dat interacties tussen individuen, instanties en systemen, evenals de bredere maatschappelijke en politieke context, allemaal kunnen bijdragen aan het ontstaan, in stand houden of vergroten van ongelijkheden in jeugdstrafrechtelijke besluitvorming. Door deze invloeden inzichtelijk te maken, kan dit kader richtsnoeren bieden voor vervolgonderzoek en hervorming van wet, beleiden praktijk. Hoewel dit analytische kader is ontwikkeld en uitgewerkt in de context van het jeugdstrafrecht, kan dit kader mutatis mutandis eveneens aanknopingspunten bieden voor het onderzoeken en aanpakken van ongelijkheden in besluitvorming in de commune strafrechtsketen. Het gepresenteerde analytische kader laat allereerst zien dat het vergroten van kennis over hoe ongelijkheden in (jeugd)strafrechtelijke beslissingen ontstaan, vraagt om interdisciplinair onderzoek. Onderzoekssamenwerkingen tussen wetenschappers uit bijvoorbeeld de psychologie, criminologie, rechten, orthopedagogiek, sociologie, en taal- en communicatiewetenschappen zouden hieraan kunnen bijdragen. Belangrijk is voorts dat onderzoekers een brede lens hanteren voor het bestuderen van ongelijkheden in (jeugd)strafrechtelijke beslissingen. Onderzoek naar ongelijkheid zou zich idealiter niet moeten beperken tot één enkel beslissingsmoment in de (jeugd)strafrechtsketen, maar de verschillende beslissingen in onderlinge samenhang moeten bestuderen. Ook zou onderzoek zich bij voorkeur niet moeten beperken tot het geïsoleerd bestuderen van één type ongelijkheid (bijvoorbeeld gerelateerd aan enkel de migratieachtergrond van verdachten), maar ook licht moeten werpen op mogelijke intersecties en interacties van nadelen of ongelijkheden die samenhangen met verschillende (combinaties van) sociale kenmerken van verdachten, zoals het hebben van een migratieachtergrond én een lage sociaaleconomische status. Ook is er behoefte aan onderzoek dat verder kijkt dan enkel het (jeugd)strafrecht en nader zicht geeft op hoe ongelijkheden in verschillende systemen – bijvoorbeeld het onderwijs, de jeugdbescherming, geestelijke gezondheidszorg en/of arbeidsmarkt – op elkaar inwerken. Het is bovendien van belang dat ook de ervaringen van jeugdigen, ouders en andere ervaringsdeskundigen een plek krijgen in (vervolg)onderzoek. De kennis uit onderzoek kan voorts worden gebruikt om beleidsmakers en professionals uit de praktijk te informeren over hoe ongelijkheden in de (jeugd)strafrechtsketen effectief zouden kunnen worden aangepakt. Het gepresenteerde analytische kader maakt eveneens inzichtelijk dat individuele (jeugd)strafrechtsprofessionals zelf, ook los van formeel beleid, een verschil kunnen maken als het gaat om de aanpak van ongelijkheden in het (jeugd)strafrecht.

LINK: <https://doi.org/10.5553/bsb/266669012024005003005>

TREFWOORDEN: Discriminatie

Justitie

Politie-optreden

Openbaar Ministerie

Rechtspraak

Strafrecht

Jongeren

Etnische minderheden

CODE: 363.24

TITEL: Savernijverleden en doorwerking

Justitiële Verkenningen, : Jaargang 49 (2023), No. 2, Juni 2023

UITGAVE: Den Haag : Ministerie van Justitie en Veiligheid - WODC, 2023

SAMENVATTING: De artikelen in deze editie van Justitiële verkenningen gaan over de doorwerking van het slavernijverleden in het hier en nu. De gevolgen ervan zijn nog dagelijks zichtbaar, zowel in Nederland als in de voormalige koloniën. Wanneer we het hebben over slavernij is het bovendien belangrijk om te beseffen dat de afschaffing en later strafbaarstelling van slavernij er niet toe hebben geleid dat er geen slavernij meer in de wereld is. Bij discussie over slavernij gaat het daarom niet alleen over het verwerken van het verleden, maar ook over het aanpakken van slavernij in het heden. Bevat:

= Dagmar Oudshoorn-Tinga en Hannie Kool-Blokland - Ketenen van het verleden. De lange weg naar bewustwording van het Nederlandse slavernijverleden en de doorwerking in de huidige samenleving.

= Joandi Hartendorp - Een kritische blik op slavernijonderwijs.

= Rose Mary Allen: Multiperspectiviteit in de maatschappelijke beeldvorming rondom de Curaçaose creoolse spiritualiteit.

= Marian van der Klein: Familienamen en het slavernijverleden. Over een onderzoeksopdracht in een te krap juridisch jasje.

= Maartje van der Woude - Het herkennen en erkennen van 'kleurenblind' racisme.

= Masja van Meeteren Anne-Jetske Schaap - De strafrechtelijke aanpak van hedendaagse vormen van slavernij in internationale productieketens

LINK: <https://repository.wodc.nl/bitstream/handle/20.500.12832/3276/JV202302-volledige-tekst.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

TREFWOORDEN: Discriminatie

Etnische minderheden

Discriminatiebestrijding

Racisme

Antidiscriminatiebeleid

Nederlandse Antillen / Aruba

Suriname

Slavernij

CODE: 011.23

TITEL: Het herkennen en erkennen van 'kleurenblind' racisme

UIT: Justitiële Verkenningen, Jaargang 49 (2023), No. 2, Juni 2023, p. 68-84

UITGAVE: Den Haag : Ministerie van Justitie en Veiligheid - WODC, 2023

SAMENVATTING: In dit artikel Maartje van der Woude aan de hand van het concept 'kleurenblind racisme' waarom veel mensen in Nederland het zo moeilijk vinden om hedendaags

racisme te herkennen en te erkennen. Zij onderscheidt in navolging van Bonilla-Silva vier typen narratieven van kleurenblind racisme waarin het concept 'ras' wordt verpakt en aldus onzichtbaar wordt gemaakt, en die het herkennen en erkennen van racisme in Nederland in de weg staan.

LINK: <https://repository.wodc.nl/bitstream/handle/20.500.12832/3276/JV202302-volledige-tekst.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

TREFWOORDEN: Discriminatie

Etnische minderheden

Discriminatiebestrijding

Racisme

Antidiscriminatiebeleid

Nederlandse Antillen / Aruba

Suriname

Slavernij

CODE: 011.23